

РЕШЕНИЕ

№ 1238

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана Коледжикова

Членове: Мария Яначкова
Десислава Б. Николова

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
като разгледа докладваното от Диана Коледжикова Въззивно гражданско дело № 20231000500598 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК.

С решение № 262812 от 25.08.2022 г. по гр. д. № 2372/2017 г. на Софийски градски съд Застрахователна компания „Лев инс“ АД са осъдени да заплатят на М. В. А. сумата 32000 лева на основание чл. 226, ал.1 от КЗ отм. за обезщетение за неимуществени вреди от телесно увреждане, причинено в резултат на настъпило на 26.05.2013 г. пътнотранспортно произшествие, като за разликата до предявения размер от 80000 лева искът е отхвърлен.

Решението е обжалвано с въззивна жалба от ищеца в отхвърлителната част с оплакване за неправилна преценка тежестта на неимуществените вреди и несправедливо занижен размер на определеното обезщетение.

Подадена е насрещна въззивна жалба от ответника в първоинстанционното производство за сумата над 10000 лева. Оплаква се от незаконосъобразност при определяне на обезщетението, което счита за прекомерно, и от неправилност на изводите за липса на съпричиняване вредоносния резултат от страна на виновния водач на ПС с животинска тяга.

Ищецът оспорва насрещната въззивна жалба на ответника; ответникът оспорва въззивната жалба на ищеца в писмени отговори. Третото лице помагач на ответника Й. К. не изразява становище по жалбите.

Софийският апелативен съд, за да се произнесе, съобрази следното:

Първоинстанционното производство е имало за предмет предявен от М. В. А. против Застрахователна компания „Лев инс“ АД иск с правно основание

чл. 226, ал.1 от КЗ отм. за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ПТП по вина на Й. К., водач на лек автомобил. Твърди се в исковата молба, че на 26.05.2013 г. при управление на лек автомобил в нарушение на правилата за движение по пътищата настъпило ПТП, причинило на ищеца черепно-мозъчна травма с мозъчно сътресение и контузия на мозъка; счупвания на двете кости на дясната подбедрица в областта на глезенната става; счупване на носните кости; разкъсно-контузни рани.

За автомобила, управляван от виновния водач, имало сключена застраховка "Гражданска отговорност" при ответника, поради което ищецът претендира обезщетение за претърпените неимуществени вреди - душевни страдания в размер на 80000 лева, ведно със законната лихва от датата на деликта. Претендират се и разноски.

Ответната страна е оспорвала иска с възражение както за прекомерност на размера на претендираното обезщетение, така и за съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца, като последното не се поддържа пред настоящата инстанция. Пред въззивната инстанция се поддържа възражението за прекомерност.

Привлеченото по искане на ответника трето лице помагач Й. К. не е изразил становище по иска.

Софийският апелативен съд, в изпълнение на правомощията си по чл. 269 ГПК, след като извърши служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение и обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства съобразно посочените от жалбоподателите основания за неправилност на първоинстанционния акт, прие следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Въззивните жалби са подадени от надлежни страни в законоустановения за обжалване срок срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, поради което са процесуално допустими.

Съобразявайки оплакванията на жалбоподателите /чл.269, изр. второ от ГПК/, след преценка на доказателствата, Софийски апелативен съд намира въззивните жалби за неоснователни поради следното:

Страните не оспорват направените в обжалваното решение фактически констатации относно травматичните увреждания, получени от ищеца при ПТП на 26.05.2013 г. и възстановителния процес, поради което липсва основание за въззивната инстанция да ги ревизира. Спорен е само правният въпрос за размера на справедливото обезщетение, което да компенсира установените по делото вреди. Не се спори по въпросите относно наличието на основание за ангажиране отговорността на ответника, като влязлото в сила решение за обезщетение в размер на 10000 лева обвързва съда и страните по този въпрос.

По справедливия размер на обезщетение на неимуществените вреди за ищеца, съобразно с причинените му травматични увреждания. При

определянето размера на обезщетението за неимуществени вреди настоящият състав съобрази следните обстоятелства, установени по делото от заключенията на съдебномедицинските експертизи (свидетелски показания не са ангажирани):

а/. брой, вид и тежест на причинените на ищеца телесни увреждания – контузия на главата, контузия на мозъка, счупване на костите на носа, разкъсно-контузни рани на горната и на долната устна; открито двуглезенно счупване на дясна глезенна става;

б/. продължителността на лечебния и възстановителния период – 18 дни болнично лечение при операцията за открито наместване с фиксация на глезенната става. Поставена е гипсова имобилизация за 45 дни; наместване костите на носа и моделиране на носната преграда; раните са хирургично обработени; от дванадесет до осемнадесет месеца възстановителен период за преодоляване последиците от черепно-мозъчната травма.

в/. възрастта на ищеца към настъпване на инцидента - 23 години;

г/. търпени неудобства – невъзможност да се обслужва и да посреща ежедневни битови нужди за продължителен период от време поради увредата на крака;

д/. интензитета на търпените от ищеца болки и страдания – болки с по-голям интензитет в началото на увреждането;

е/. последиците за здравето на ищеца и прогнозите за бъдещото му здравословно състояние – по делото няма данни травматичните увреждания да са свързани с трайни негативни последици за здравето; при липса на данни за усложнения следва да се приеме пълно възстановяване. ж/. общественоекономическите условия в страната към настъпване на застрахователното събитие.

Отчитайки всички тези обстоятелства и разпоредбите на чл. чл. 51, ал. 1 и 52 от ЗЗД, настоящият състав намира, че сумата 32000 лв. справедливо би обезщетила ищеца за претърпените от него неимуществени вреди – болки и страдания, обездвижване и невъзможност за самообслужване за продължителен период с всички неудобства свързани това. За разликата над тази сума до пълния предявен размер искът е неоснователен. По делото не са ангажирани доказателства за търпени болки и страдания по продължителност и интензитет над приетите по-горе от съда, поради което присъждане на по-високо обезщетение би довело до неоснователно обогатяване за ищеца.

Като възприема изводите на първоинстанционния съд относно получените от ищеца травматични увреждания и свързаните с тях болки и страдания като обстоятелства от значение за определянето на претърпените неимуществени вреди, въззивният съд препраща към мотивите на обжалваното решение при условията на чл.272 от ГПК.

Поради съвпадане изводите на въззивната инстанция с тези на първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото пред въззивната инстанция страните не си дължат разноси.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 262812 от 25.08.2022 г. по гр. д. № 2372/2017 г. на Софийски градски съд.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД** в едномесечен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____